

הצילום וד'אנרים בצילום

עיובוד ועריכה: אתי פרנקו ומיכל פל

גיבור של אמא

צלם: קווין קרטנר 1993

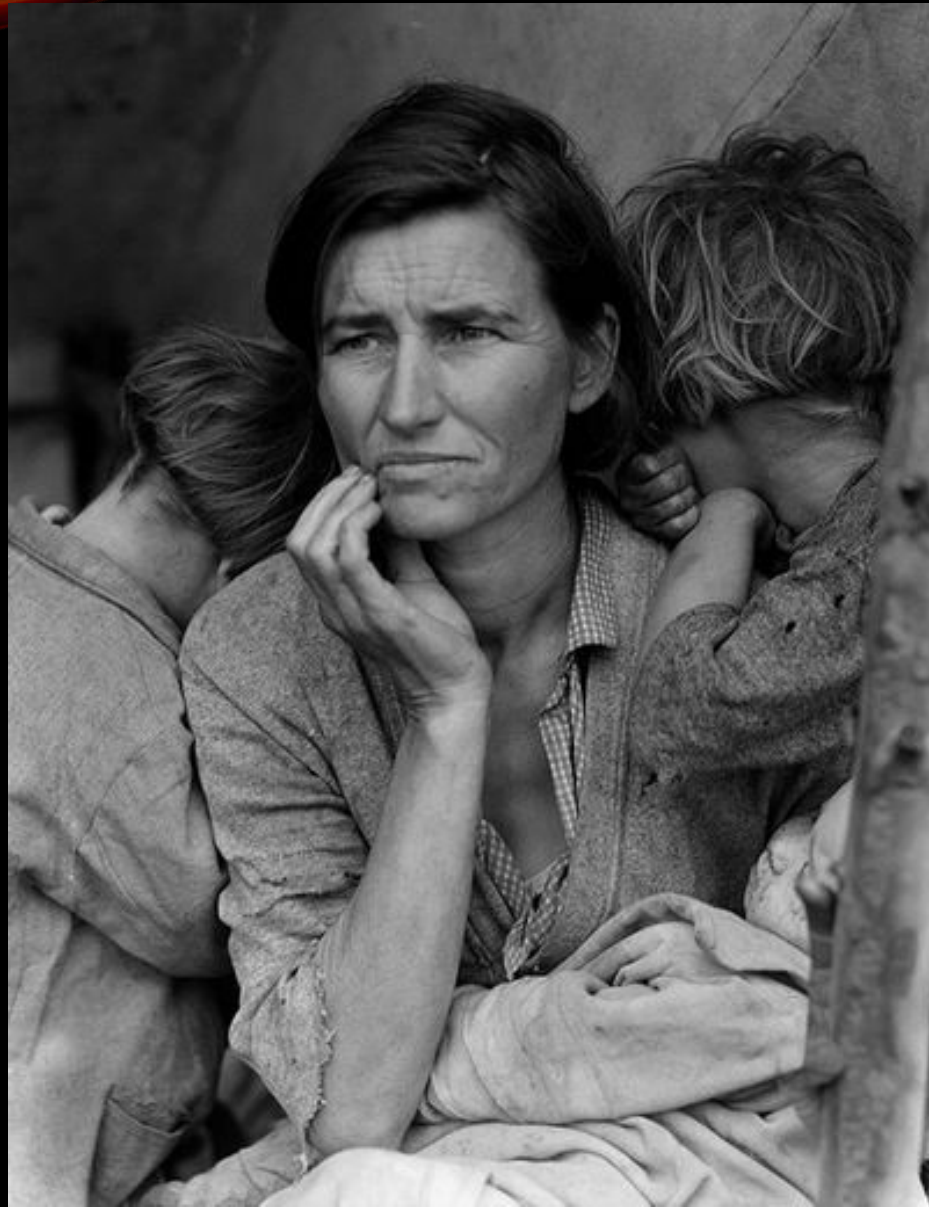

צלמים: על עלי אכרם דראוושה

ACTORS ON ACTORS

NOV
N°4

VARIETY

KUMAIL NANJANI
& GAL GADOT

JAKE GYLLENHAAL
& MARGOT ROBBIE

ADAM SANDLER
& JENNIFER LAWRENCE

RICHARD JENKINS
& LAURIE METCALF

עקרונות ניתוח תמונה חזותי

קיימות שלוש רמות של משמעות

רמה 1- דנוטציה

דנוטציה היא השלב התיאורי הפשוט והבסיסי. שלב שיש בו קונצנזוס רחב, כלומר רוב האנשים יסכימו על אותה המשמעות. הדנוטציה היא המשמעות המילונית, הישירה, הדימוי כפשוטו הוא דנוטציה.

למשל: (berger 1999) הדנוטציה של שמפנייה תהיה יין לבן מבעבע מאזור שמפיין שבצרפת.

עקרונות ניתוח תמונה חזותי

רמה 2 - קונוטציה

המשמעות הנוספת, הנלווית, שניתן להסיק אותה ממה שרואים או קוראים. המושג קונוטציה מתייחס לאסוציאציות התרבותיות-החברתיות או האישיות. זוהי הדרך שבה החברה או התרבות או מישהו בתוך החברה חושבים על המסר. פירוש זה קשור למעמד, גיל, מגדר, מוצא של הנמען.

למשל: הקונוטציה של שמפנייה תהיה שמחה, חגיגה, ביחד וכו'.

עקרונות ניתוח תמונה חזותי

רמה 3 - המיתוס

המיתוס הוא סט סמוי של כללים, קודים ומוסכמות שבאמצעותם המשמעויות (אשר למעשה הן ספציפיות לקבוצה מסוימת) הופכות לאוניברסאליות וניתנות לחברה כולה. מיתוס במידה מסויימת חופף למונח אידיאולוגיה.

למשל: המיתוס של שמפנייה יהיה מותרות, יוקרה.

ז'אנרים בצילום

הצילום האישי (הסלפי)

סֵלְפִי (באנגלית: **selfie**) הוא דיוקן עצמי מצולם. לרוב הוא מצולם באמצעות טלפון סלולרי או מצלמה דיגיטלית הצילום מתבצע כאשר המצלם אוחז במצלמה או באמצעות צילום מראה או בעזרת מוט סלפי. בצילום מהסוג השני, ניתן לראות את המצלמה עצמה בתצלום. מטבע הדברים, תצלום מסוג זה לא יכול לכלול אלמנטים רבים, ובדרך כלל הוא כולל את המצלם לבדו, או מספר מצומצם של אנשים או אובייקטים לצדו.

צילום פורטרט

קובה. בתמונה: חואן אלפונסו, בן 59, הופך את ההריסות. הוא אינו רוצה להתרגש מהשינויים המחכים לארצו. "לכולנו יש עבודה, בית ובגדים ללבוש", הוא אומר. "יש לנו אפילו את הגירסה שלנו של קוקה קולה. צלם: עודד ויגנשטיין

הוא צילום פנים, לרוב קרוב יחסית, של אדם. צילום פורטרט איכותי מעביר לצופה תחושות שונות על האדם המצולם, על הרגשתו, על מהותו הבסיסית וכן שאר מסרים שונים. הפורטרט מלווה את האנושות והאמנות במשך אלפי שנים וכיום, בעזרת ידע מקצועי וטכניקות מתקדמות, יכולים הצלמים לזקק את התחום לכדי שלמות וליצור תמונות מרשימות במיוחד.

צילום משפחתי

• במובן הקלאסי, צילום משפחתי הוא צילום בו

מצולמים כל בני המשפחה מסוימת כאשר הם פונים למצלמה ונמצאים אחד ליד השני.

• הקשר בין משפחה וצילום בלט מראשית

המצאת הצילום, ומהר מאד הפך הצילום לפעילות משפחתית. למשפחה סטטוס כפול:

סטטוס שהוא מבנה חוקי וכן סטטוס המבוסס על אספקטים רגשיים חזקים.

• לצילומי משפחה סוגים שונים: הצלם

המקצועי שמצלם בסטודיו וגם מחוץ לסטודיו,

הצלם החובב, צילום תיעודי חברתי של

משפחות מקופחות.

ויקי צילום אומנותי

הצילום העיתונאי

התמונה הזוכה בתחרות "עדות מקומית"
של מרים אלסטר "נשות הכותל" 2013

צילום המייצר דימויים חזותיים על מנת לספר סיפור חדשותי.

ניתן להגדיר את הצילום העיתונאי כסוג מסוים שי
עיתונאות. הצילום מלווה לרוב ידיעות וכתבות
עיתונאיות בתקשורת המודפסת ולעיתים קרובות
הצילום עצמו הוא אף מוקד העניין בידיעה.

ההגדרה של צילום עיתונאי מתייחסת לצילומי
סטילס עבור העיתונות המודפסת או לאינטרנט,
למרות שגם צילומי וידאו יכולים להיכלל בתחום
מרתק זה. מדובר על איסוף, עריכה והצגת חומר
חדשותי המיועד לפרסום בצורה ויזואלית של
תמונות שמספרות את הסיפור החדשותי

צילום חדשותי

- צילום חדשות – מתמקד באירועים ואנשים שנמצאים בחדשות ומהווים נושא לסיקור בעמודי החדשות של העיתון היומי (מנהיגים, תאונות דרכים, אסונות טבע וכדומה). צלם החדשות הוא מתפקד כצלם ועיתונאי בו זמנית. הוא צריך עין חדה, חושים עיתונאיים כדי לזהות את הסיפור החדשותי וכישרון אומנותי המסייעים לבחור זוויות צילום וקומפוזיציה יצירתית. הצלם מעביר את הסיפור באמצעות התצלומים.
- הצלם בניגוד לעיתונאי חייב להיות נוכח בזירת האירוע, כי העיתונאי יוכל להשלים פרטים מאוחר יותר אבל הצלם חייב להיות זריז, ערני, נחוש וסובלני. עליו להיות במקום הנכון בזמן הנכון כדי לתעד את הרגע ההיסטורי. התצלום החדשותי נמדד על פי ערכו החדשותי.

הצילום התיעודי

חייל על גבול עזה. פראפראזה על
עייפות מהקונפליקט (צילום: אוריאל
סיני)

המבקרים לא קבלו בקלות את צלמי התיעוד החברתי ואת הצטרפותם לקהיליית האמנות. נוכחותם בגלריות ובמוזיאונים עורר חילוקי דעות, לעיתים, בטענה שהם עושים לעצמם כסף וגם כבוד על גבם של המסכנים והמדוכאים. הצלם התיעודי מבטא מציאויות שונות, של מצבים ובני אדם מסביב לעולם, באמצעות המדיה הצילומית. במונחים של המאה העשרים צילום תיעודי תיאר את ההיסטוריה כרצף של אירועים אשר מתייחס לחוויה האנושית.

צילום מגזיני

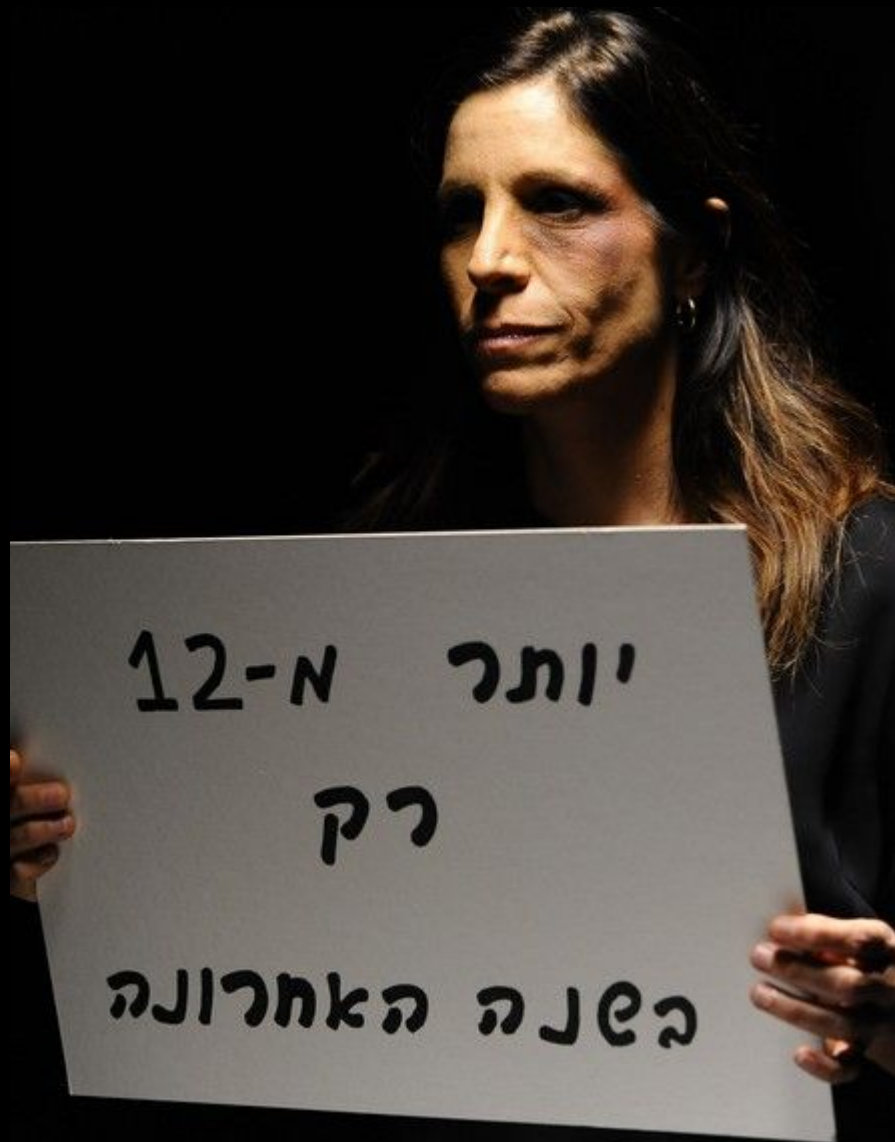
בניגוד לצילום החדשותי, הצלם המגזיני לא צריך לרדוף אחרי אנשים או אירועים. הוא יכול לתאם ולתכנן את מקום ומועד הצילומים ולביים אותם. צילומים למגזינים וכתבי עת לרוב מתקיימים באולפן, בתנאים אידאליים של רקע ותאורה, שנקבעו על ידי הצלם. ישנו תכנון והכנה מוקדמת של הפקות בצילומי חוץ. הצלם יכול לצלם את התמונה מספר פעמים עד שהוא יקבל את התמונה הרצויה. בצילום המגזיני יש חשיבות להיבט האמנותי, זה מצריך מיומנויות טכניות גבוהות, ציוד מתוחכם וכישורים אמנותיים (לעומת עיתון יומי, העשוי לפרסם תצלום באיכות נמוכה אך ורק בגלל ערכה החדשותי הגבוה).

הצילום החברתי

צילום המתעד קבוצות חברתיות שונות במטרה להשפיע ולהוביל לשינויים חברתיים. צילום חברתי הנו כלי רב עוצמה לביטוי בלתי אמצעי של תכנים בדרך ויזואלית - אלטרנטיבית השונה במידה רבה מכלים מוכרים אחרים. הצילום בעידן שלנו זמין במרחבים פיזיים ואלקטרוניים והנגישות למצלמה ולצילום היא חסרת תקדים ובעלת ערך בכל הקשור לשינויים חברתיים אפשריים.

הצילום והמם? יש קשר?

מֵם, (meme) או מים מקורו במילה זיכרון. בהקשר שלנו זה כינוי לתמונה או רעיון שמתפשט במהירות ברשת האינטרנט או באמצעים אחרים. במקור זה כינוי למה שויקיפדיה קורא "יחידת מידע שמתכפלת ממוחות ומאגרים לא-חיים של מידע, למוחות או מאגרים אחרים". כיום רוב הממים עוברים כמובן ברשת.

הממים ברשת יכולים לבטא חלקי רעיונות, לפעמים מדובר במסר מחאתי, שיבוש תרבות, פספוסים, לעתים באנשים שאינם מודעים לעצמם, בבעלי כישרונות מיוחדים, בבעלי חיים משונים או מיוחדים, ברגע מיוחד שנקלט במצלמה, מעשה מרגש וכדומה.

צילום פפראצי

- פפראצי מאיטלקית: Paparazzi
- הוא הכינוי שניתן לצלמי עיתונות שעיקר עיסוקם בצילום ידוענים תוך חדירה לפרטיות שלהם. פעמים רבות משמשת המילה ככינוי גנאי לצלמים אלה. מקור המילה הוא בשמה של דמות מהסרט "לה דולצ'ה ויטה" של הבמאי האיטלקי פדריקו פליני - צלם העיתונות "סניור פפראצו".

צילום דיגיטלי

- הצילום הוא תופעה חדשה יחסית בהיסטוריה האנושית. הוא נולד ב-1839, אז הציג הצלם הצרפתי **איפוליט ביאר** את תערוכת הצילומים הראשונה מאז ומעולם.
- **הצילום הדיגיטלי**, הנפוץ כל כך כיום, הוא רק בן 20 שנה בערך. עד אז השתמשו במצלמות עם סרט צילום (פילם) שקלט את התמונה, ורק אחרי תהליך של פיתוח אפשר היה לצפות בתמונה עצמה. עלויות הצילום כללו את רכישת סרט הצילום (בדרך כלל 36 תמונות) ולאחר גמר השימוש בסרט היתה הוצאה נוספת על פיתוחו במעבדות מיוחדות. לא היתה אפשרות לצפות בתוצאה עד לפיתוח הסרט, כך שכל תהליכי הניסוי והמחיקה שאנו עושים היום היו בלתי אפשריים אז.
- הייחוד של שיטת צילום זו היא היכולת לעצב את תמונת המציאות עד לרמת הפיקסל.

ועכשיו אתם...

קישור למצגת הנוכחית
קישור לעבודה ודפי מידע
קישור למושגי הצילום
קישור מצגת עבודה